

Marika
Vitnerová

Velkou službu v šíření významu dobrovolníků sehrávají populární televizní seriály

Nataša Diatková
oddělení dobrovolnictví
Odbor prevence kriminality
Ministerstvo vnitra

Jak to tak bývá, Nataša Diatková se k dobrovolnictví v odboru prevence kriminality na Ministerstvu vnitra dostala tak trochu náhodou. Měla už zkušenosti z neziskového sektoru, a dokonce při studiu vysoké školy byla dobrovolnicí. Když před dvaceti lety začal platit zákon o dobrovolnické službě, byla v odboru volná pozice a i Nataša Diatková hledala uplatnění. Protože jí bylo téma blízké, nastoupila.

Pojdme trochu zavzpomínat. Píše se rok 2013 a vy nejenže organizujete konferenci o dobrovolnictví při mimořádných událostech a v krizových situacích, ale také moderujete. Myslela jste, že o deset let později budete ve stejné roli, a navíc poprvé budou oceněni ti, kteří jsou ochotni pomáhat druhým bez nároku na odměnu?

Vzpomínám na tu dobu, protože tenkrát šlo o výroční konferenci k deseti letům od vzniku zákona o dobrovolnické službě. Už tehdy jsem si přála, aby se dobrovolnictví posunulo ještě do dalších oblastí, bylo víc dobrovolníků a to se podařilo. Když se problematikou zabýváte dnes a denně, tak doufáte, že takový vývoj bude. Že jednou dojde i k národní Ceně za dobrovolnictví, tak o tom jsem neměla představu žádnou. Nicméně už v té době existovalo ocenění Křesadlo, udílené dobrovolníkům v různých místech České republiky. Cenu založilo podle zahraničních zkušeností a začalo v roce 2001 organizovat občanské sdružení Hestia. Byla jsem v úzkém kontaktu s jeho tehdejšími zástupci Olgou Sozanskou a Jiřím Tošnerem. Měli jsme

představu, aby se ocenění rozšířila do dalších měst a všech krajů republiky.

K národní Ceně za dobrovolnictví, které uděluje Ministerstvo vnitra, došlo určitým vývojem?

Dá se to tak říci. Realizovali jsme evropský projekt na rozvoj dobrovolnictví v České republice a všude v jeho evaluacích se objevovalo, že ocenění tohoto typu chybí. Ocenění za dobrovolnictví sice bylo na různých úrovních, ale chybělo zastřešení. Diskutovala jsem o tom už i s různými dobrovolnickými organizacemi před pandemií, které požadovaly, aby vznikla národní ocenění za dobrovolnictví. V prosinci loňského roku byl první ročník národní ceny. Chceme

jejím prostřednictvím oceňovat nejen dobrovolníka, ale i organizaci – a to je novinka, na rozdíl od ostatních. My z manažerské úrovně vidíme nezbytnost, aby i organizace pro koordinátory a dobrovolníky vytvářela možnosti a příznivé podmínky. Organizace je školí, pojišťuje je a nastavuje funkční systém. Z tohoto důvodu je potřeba zvyšovat jejich oceněním prestiž a zároveň šířit dobrou praxi i inspirovat ostatní.

Připravuje se v dobrovolnictví něco nového?

První ocenění máme za sebou. Každý další ročník chceme vyhlášovat k 5. prosinci na Mezinárodní den dobrovolníků a věnovat se konkrétnímu tématu, ale na to, jaké téma to bude, je ještě čas. Nyní pracujeme na Konceptu rozvoje dobrovolnictví v České republice.

Jak se taková věc přihodí, že v tak náročné pozici zůstáváte?

V problematice dobrovolnictví vidím velký potenciál. Přeji si, aby naše společnost byla stále více občansky angažovaná, rozvíjely se komunity, lidé se dokázali o sebe více postarat a nespolehali pouze na stát. Dobrovolnictví právě k tomu přispívá. Byla jsem prakticky u jeho vzniku od prvopočátku. Ať už jsem působila v neziskovém sektoru anebo pak na ministerstvu při činnostech souvisejících s aplikací zákona o dobrovolnické službě. Tehdy šlo o problematiku neznámou, nikdo nevěděl, jak začít, a bylo potřeba šířit povědomí, o co se jedná a jaké možnosti lze využívat. Postupem času se téma rozšiřovalo a zapojovalo se stále více lidí i organizací. Vždycky jsem říkala, že bude ideální, až se slovo

dobrovolník objeví v seriálech jako například Ordinance v růžové zahradě, a lidé díky tomu zjistí, o koho vlastně jde. A tohle se děje.

Dnes se s jakoukoli mimořádnou událostí téma dobrovolnictví dostává do popředí.

Ano. Vlivem koronavirové pandemie a dalších mimořádných situací se o dobrovolnictví daleko více mluví a stále častěji se o něm hovoří i v hlavním zpravodajství. Za to jsem velmi ráda. Tohle bylo před deseti lety nemyslitelné.

Co obnáší vaše práce?

Práce spočívá samozřejmě v administrativě, ale jde a také o propagaci problematiky i vysvětlování, kdo je dobrovolník a s tím související všechny výhody. Jde o šíření povědomí, jak může dobrovolník pomoci organizaci, státní správě i samosprávě. Zároveň i vysvětlování samotným dobrovolníkům, co jim osobně činnost přinese.

Kdo se na vás nejvíce obrací?

Dříve to byly například domovy seniorů, nemocnice, neziskové organizace, které chtěly dobrovolníka, aby se zvýšil komfort jejich klientům, a dnes i veřejná správa a školy. Dnes prakticky všichni, protože se dobrovolníci osvědčili i na činnostech, které by samospráva při mimořádných událostech nezvládla. To se nejvíce ukázalo při zvládání vlny uprchlíků z Ukrajiny v Krajských asistenčních centrech pomoci. Bez podpory dobrovolníků by stát vlnu uprchlíků nezvládl.

S kým spolupracujete?

S dalšími ministerstvy, která se věnují stejné činnosti. Jde například o resort školství, životního prostředí, zdravotnictví a další. Spolupracujeme s Úřadem vlády, krajskými úřady, Integrovaným záchranným systémem a již tradičně s organizacemi občanského sektoru jako jsou nadace, spolky a podobně, v menší míře přímo s dobrovolníky. Ti právě zastřešují už zmiňované organizace.

Když pečujete o dobrovolnictví v České republice, nezapomínáte taky na sebe a rodinu?

O práci přemýšlím i ve volném čase, protože pracuji na doktorské práci, kterou mám taky zaměřenou na dobrovolnické téma a taky sama dobrovolničím. Napsala jsem pohádku do knihy Pohádky výjimečných hrdinů. Jde už o druhý díl pohádek o dětech, které mají nějaké zdravotní postižení, většinou hodně vážné, a některé děti z prvního dílu bohužel už nejsou mezi námi. Celý výtěžek z knihy jde rodinám dětí, kromě pohádek dostávají děti a jejich sourozenci i háčkované hračky. Autoři, kterých je kolem 50, nedostanou nic, ani autorský výtisk, vše jde ve prospěch dětí a jejich rodin. První díl knihy vybral rodinám půl milionu korun. Píši i povídky a básničky. Ale kromě toho si najdu čas na golf, cestování i čtení. ■

Nataša Diatková na konferenci během které byly předány první národní Ceny za DOBRVolnictví

foto: Marika Vitnerová, Vladimíra Kosová